

[Ib Nørlund.]

prøvningsbestemmelserne. Det vil altså sige, at der alligevel ikke er den totale harmonisering, som man siger det er en absolut nødvendighed at vi skal bøj os for.

Fremskridtspartiet har deraf draget den følgeløsning, at så burde vi gå helt ud på de løse ordninger, som findes i andre EF-lande. Vi drager den modsatte konsekvens og synes, at der netop heri måtte være et holdepunkt for, at man kunne modsætte sig at gennemføre denne meningsløse lovgivning og den forringelse, der er tale om. Her kunne der være en chance for for en gangs skyld at vise en lille smule ryggrad. Som vi har sagt det i betænkningen, ville vi ikke skønne, at det, selv om man gik imod disse meningsløse bestemmelser, ville have storpolitiske konsekvenser i forhold til fællesmarkedet eller noget i den retning. Der må dog være grænser for, hvilke dårskeer man lader sig drage med i bare under henvisning til et EF-direktiv.

Vi vil derfor opfordre tinget til for sin egen værdigheds skyld at stemme dette lovforslag ned.

Mølgaard (DR):

Det ligger desværre uden for det muliges kunst for mig at fremhæve nogen positive sider ved dette lovforslag, og det er det jo egentlig for de fleste. Det er en helt generel mening om dette lovforslag, at det ikke er et godt lovforslag set ud fra danske industriinteresser og danske forbrugerinteresser. Der er nogle, der nok synes, at det hidtidige Demkosystem måske heller ikke har fungeret tilstrækkelig godt, og at der også er opbygget nogle tekniske handelshindringer via dette Demkosystem, som måske ikke var helt hensigtsmæssige, heller ikke set med forbrugerøjne, og det kunne der så være grund til at prøve at lave ændringer af med henblik på, at vi fik et godt dansk system. Vi får nu et ikke godt dansk system, ved at vi harmoniserer i forhold til EF.

Alle må jo erkende, at dette er noget, som vi, hvis vi accepterer det, accepterer på grund af EF-medlemskabet, og der skal nok her i salen være nogle, der synes, at det har vi en moralsk forpligtelse til i konsekvens af den afgørelse, der faldt den 2. oktober 1972. Men netop dengang var der også adskillige, der påpegede den selvbestemmelsesret, der fortsat ville være for os, selv om vi trådte ind i EF. Jeg vil gerne opfordre enhver i denne sal, der

troede på disse bemærkninger om, at vi bevarede en selvbestemmelsesret, til her at vise det, hvor det så eklatant er i modstrid med enhver dansk interesse set ud fra enhver synsvinkel at acceptere dette. Enhver EF-tilhænger, der dengang påpegede over for befolkningen, måske i beroligende øjemed, at vi bevarede en selvbestemmelsesret, bør nu vise, at man troede på det ved at stemme imod dette lovforslag.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke ministeriet for den måde, man har besvaret udvalgets spørgsmål på. Jeg mener, at man har undladt at tilsløre noget som helst. Det er fremgået klart og tydeligt, at der her er tale om forringelser, og at der her er tale om, at man direkte på foranledning af et EF-direktiv ikke har lov til at opretholde en rimelig god ordening, som fandtes her i landet i forvejen. Den klarhed i besvarelserne vil jeg gerne takke for.

Der siges i ministerens svar på Forbrugerrådets henvendelse – det er optrykt i betænkningen – at Forbrugerrådets ønske i realiteten svarer til den nugældende forudgående obligatoriske typegodkendelse, og så konkluderes det alligevel: den af Forbrugerrådet ønskede ordening vil derfor ikke kunne gennemføres. Nærlig fordi EF modsætter sig det. Det er klar tale.

Den typegodkendelse, vi har haft hidtil, har virket rimelig godt, siger jeg, og det siger jeg på baggrund af, at vi også gennem udvalgsarbejdet har fået forelagt de dødelighedsstatistikker i forbindelse med elulykker, som er tilgængelige. Disse statistikker viser klart og tydeligt, at Danmark med den hidtidige ordening har ligget pænt i bunden med hensyn til dødsfald foranlediget af elulykker. Det er endda målt på befolkningsantal, og det vil sandsynligvis se endnu mere skævt ud i forhold til f. eks. Italien, hvor dødeligheden er 3-4 gange så stor, hvis man målte i forhold til elforbruget, eller hvis man målte i forhold til antallet af de installationer, som der kan ske disse ulykker ved.

Sådan har det altså været hidtil. Denne dødelighedsstatistik er ikke optrykt i betænkningen. Jeg skal derfor af hensyn til dem, der senere måtte være interesseret, henviser til, at det står i besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 10.

Der er en anden interessant besvarelse, som heller ikke er optaget i betænkningen, og som jeg derfor skal ofre et par ord på at gøre opmærksom på. Det er besvarelsen af udvalgets